

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/796/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114211629
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Renáta Gavalcová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2114211629.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Renáty Gavalcovej a členov senátu JUDr. Silvie Hýbelovej a Mgr. Fedora Benku, v právnej veci navrhovateľa: Y. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. U. U. XX, J., Nemecko, zastúpený advokátom: JUDr. Daniel Kostolanský, AK so sídlom Štúrova 4, Piešťany, proti odporcovi: Slovenská republika, konajúca prostredníctvom Úradu geodézie, kartografie a katastra SR, so sídlom Chlumeckého 2, P.O. Box 57, Bratislava, o náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo 14. mája 2015, č.k. 8C/92/2014-107 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním zamietol návrh navrhovateľa a odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Svoje rozhodnutie súd právne odôvodnil použitím ustanovenia § 1 ods. 1, § 18 ods. 1, § 9 ods. 1, § 10, § 25 ods. 1, § 26 ods. 1 zákona č. 58/1969 Zb., § 3 ods. 1, § 4 ods. 1, § 9 ods. 1, § 15 ods. 1, § 16 ods. 1, § 27 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., článkom 1 ods. 1, veta prvá Ústavy SR, článkom 2 ods. 2, 3 Ústavy SR, § 28 zákona č. 575/2001 Z.z., § 2, § 3, § 5 ods. 1, § 9 ods. 1 zákona č. 22/1964 Zb., § 1, 2 ods. 4, § 4 ods. 1, § 5 ods. 1, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 12 ods. 1 vyhlášky č. 23/1964 Zb., § 1 ods. 1, § 11, § 12 ods. 1, § 13 zákona č. 265/1992 Zb., § 17 ods. 1, § 19, § 39, § 40, § 51 ods. 1, § 137, § 138 ods. 1, § 139 ods. 1, § 140, § 145 vyhlášky č. 594/1992 Zb., § 4 ods. 1, § 7, § 8 ods. 1 písm. e), § 8 ods. 4, § 18 ods. 2, § 36 ods. 1, § 36a, § 37, § 70 ods. 1, § 71 ods. 1, § 78 ods. 1, § 68 ods. 1, § 69 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z., § 1 ods. 1, § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 6 ods. 1 zákona č. 87/1991 Z.z., § 4 ods. 1, § 6 ods. 1, § 13 ods. 1 zákona č. 229/1991 Z.z., § 2 ods. 1, § 3 ods. 1, § 5 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z., § 120 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p., keď vecne svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu v Trnave sp. zn. 2T/77/72 (právoplatný 19. 2. 1972) bol žalobca odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov za trestný čin opustenia republiky podľa § 109 ods. 2 Trestného zákona a ani po roku 1989 už na území Slovenska nežil a nemal ani trvalý pobyt. Podľa zápisu v pkn. vložke č. 734 k územie T. čd 626/1950 bol maloletý Y. G. (navrhovateľ) v celosti vlastníkom pozemkov parcela č. 355 roľa o výmere 198 m2, parcela č. 563 roľa o výmere 5334 m2, parcela č. 567 roľa o výmere 1500 m2 a parcela č. 700 roľa o výmere 160 m2. V zmysle zápisu Štátneho notárstva v Trnave zo dňa 8. 1. 1971 vo vložke podľa zápisu RI 1345/70 došlo k zmene. Navrhovateľ predal parcelu č. 355 z pkn. vložky č. 734 (kúpnu zmluvou RI 1345/70). Identifikáciou zo dňa 19. 7. 1985 Správa geodézie a kartografie v Bratislave uviedla, že parcely č. 563, 567, 700 z pkn. č. 734 sú všetky v užívaní JRD Jaslovské

Bohunice. Dňa 21. 8. 1985 bol v evidencii nehnuteľností prevedený zápis na základe Osvedčenia o pripadnutí majetku štátu na základe § 453a Občianskeho zákonníka (vtedy účinného) a žiadosti o zápis vlastníctva a správy národného majetku č. Fin.4/Rp-4102/A, ktorým pozemky č. 563, 567, 700 pripadli do vlastníctva Čsl. štátu, do správy ONV v Trnave. Zápis bol vykonaný na LV č. X v časti D, zapísali sa pozemky č. 563, 567, 700 v užívaní soc. organizácie. Dňa 24. 1. 1989 bol v evidencii nehnuteľností prevedený zápis na základe hospodárskej zmluvy č. Fin.4/43/trv.už., Fin.4/Rp-4101/A, ktorou ONV v Trnave odovzdal pozemky č. 563, 567, 700 do trvalého užívania JRD v Jaslovských Bohuniciach. Na základe uvedeného bol v časti D-LV č. X zrušený zápis pozemky v užívaní soc. organizácie-vl.č. 734 a predmetné pozemky boli zapísané na LV č. XXX v prospech JRD Jaslovské Bohunice. Na základe rozhodnutia Pozemkového úradu v Trnave č. PUr. 7/1995-F zo dňa 5. 1. 1995 boli predmetné pozemky zapísané na LV č. XXX v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu. Dňa 10. 8. 1998 bol zrušený LV č. XXX (v užívaní JRD Jaslovské Bohunice. Pkv. vložka č. 734 bola uzavretá dňa 31. 7. 2012 na základe č. j. PUr. 7/1995-F v.z. 50/96. Podľa schváleného registra pôvodného stavu - registra vlastníckych práv v k. ú. T. - vyňatie pozemkov z registra vlastníckych práv zo dňa 22. 11. 1996 č. j. PUr 7/1995-F/1 (číslo zmeny 50/1996) s poukazom na zoznam uzatvorených pkv. vložiek vyplýva, že v zozname je uvedená aj predmetná pkv. vložka č. 734. Dňa 24. 10. 2003 bol navrhovateľovi vydaný výpis z pkv. č. 734, v ktorom je vedený ako vlastník predmetných pozemkov. Dňa 27. 10. 2003 uzavrel navrhovateľ s Poľnohospodárskym družstvom Malženice nájomnú zmluvu na pozemky parcela č. 355, č. 563, č. 567, č. 700. Navrhovateľ sa v zmysle osobitných reštitučných zákonov nedomáhal prinávratenia vlastníckeho práva k predmetným pozemkom. Navrhovateľ sa v danej veci domáha náhrady skutočnej škody vo výške 4489 eur, ktorá podľa jeho názoru vzniknúť tým, že zaplatil sumu 130 eur + 100 eur za znalecké posudky, zaplatil trovy právneho zastúpenia v súvislosti s predbežným prerokovaním škody vo výške 381,22 eur, zaplatil sumu 148 eur za due diligence, a hodnota parcely č. 563 vyčíslená znalcom vo výške 2850 eur a hodnota parcely č. 700 vyčíslená znalcom vo výške 880 eur. Požadované peňažné plnenie, ktorého sa navrhovateľ domáha titulom náhrady škody, nepredstavuje jeho majetkovú ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom príslušného orgánu. Súd má za to, že majetok navrhovateľa sa nezmenšil nesprávnym postupom príslušného katastrálneho orgánu. Tento dôsledok nastal z dôvodu, že navrhovateľ nepostupoval v zmysle reštitučných zákonov a nežiadal navrátenie vlastníctva k predmetným nehnuteľnostiam. Pričom výsledok takého konania by bol ovplyvnený výsledkom reštitučného konania a predovšetkým skutočnosťou, že navrhovateľ nespĺňal zákonný predpoklad určený pre oprávnenú osobu a to trvalý pobyt na území SR, ktorý obsahujú všetky reštitučné zákony. Do doby ako by bolo rozhodnuté o reštitučných nárokoch navrhovateľa nedošlo k (žalovanému) úbytku jeho majetkových hodnôt. Z postupného sledu jednotlivých skutkových okolností danej veci je zrejmé, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu bol významným článkom reťazca príčin a následkov. Napriek tomu ale zo sledu relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku žalobcu nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom príslušného katastrálneho orgánu (jeho majetok by sa nezmenšil, ak by bol úspešný vo vydávacom konaní v reštitučných nárokoch a za predpokladu splnenia zákonných predpokladov a to predovšetkým podmienky trvalého pobytu na území SR ako oprávnenej osoby). Vzhľadom na toto nie priame, ale sprostredkované pôsobenie nesprávneho úradného postupu dospel súd k záveru, že v danom prípade nebola daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom príslušného katastrálneho orgánu a zmenšením majetku žalobcu, náhrady ktorého sa domáha. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobca nepreukázal vznik škody a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a znížením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich nie je daná táto zodpovednosť. Súd dospel k záveru, že návrh žalobcu nie je dôvodný, keď v danej veci nie sú splnené podmienky pre zodpovednosť žalovanej za škodu v zmysle zákona č. 58/1969 Zb. a ani v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., pričom aj v prípade súčasne platného zákona platia rovnaké podmienky na preukázanie zodpovednosti štátu za nesprávny úradný postup a to existencia nesprávneho úradného postupu, vznik škody, príčinná súvislosť. Príslušný Úrad geodézie a kartografie, ktorý v zmysle zákona č. 22/1964 Zb. vykonal zápis o zmene vlastníckeho práva zo žalobcu na Čsl. štát potom ako mu dňa 6. 8. 1985 bolo doručené Osvedčenie o pripadnutí majetku štátu Okresného národného výboru zo dňa 31. 7. 1985 č. Fin.4/Rp-4102/A a to na list vlastníctva č. X kat. úz. T. v časti D pozemky v užívaní socialistickej organizácie. Následne bol LV č. X v časti D zrušený, keď bol vykonaný v evidencii nehnuteľností zápis, trvalé užívanie predmetných pozemkov na LV č. XXX v prospech JRD Jaslovské Bohunice (hospodárska zmluva č. Fin.4/43/trv.už. Fin.4Rp-4102/ A). Pričom tieto zmeny vo vlastníctve sa neprejavili v zápise na PKV vložke č. 734, pričom podľa vyhlášky č. 23/1964 Zb. § 12 orgány geodézie sú oprávnené pozemkové knihy, ktoré boli v úschove štátnych notárstiev,

používať pre účely založenia a udržiavania evidencie nehnuteľností, a tieto si aj zapožičať. Zákon č. 162/1995 Zb. je účinný od 1. 1. 1996, pričom príslušný katastrálny orgán nepostupoval v súlade so týmto zákonom, keď síce Pozemkový úrad rozhodnutím zo dňa 5. 1. 1995 č. PUr 7/1995-F v znení vyňatia č. PUr. 7/1995 zo dňa 22. 11. 1996, ktorým bol schválený register pôvodného stavu vlastníckych práv pre k. ú. T., keď predmetné pozemky boli v decembri 1996 pod položkou výkaz zmien 50/96 zapísané na LV č. XXX v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenský pozemkový fond bez toho, aby sa táto zmena prejavila aj v PKV vložke č. 734 ku dňu vykonania predmetného zápisu na LV č. XXX a to uzavretím vložky č. 734. Odporca nevedel vysvetliť, preto došlo k uzavretiu vložky č. 734 pod 50/96 až ku dňu 31. 7. 2012. Pričom zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva takýto postup, že k uzavretiu vložky dôjde so odstupom viacerých rokov. Súd má za to, že takéto konanie je nesprávne a prisvedčil navrhovateľovi v tom, že jedná o nesprávny úradný postup. Odporca uviedol vo svojom písomnom vyjadrení, že v čase, keď boli predmetné pozemky evidované len v časti poznámky - LV č. X, resp. neskôr na LV č. XXX, t. j. do roku 1996, orgán katastra nemohol ani pri identifikácii zistiť, že k predmetným pozemkom sú vlastnícke práva už evidované v evidencii nehnuteľností, ak skutočnosť, že došlo k zmene vlastníctva nebola poznačená vo vložke č. 734. Ďalej uviedol, že keď pozemkovú knihu prevzal orgán katastra, došlo k zápisu registra, z ktorého bez ohľadu na to, či vložka bola alebo nebola uzavretá, bolo možné z identifikačného systému katastra nehnuteľností zistiť, že vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam je už evidované v katastri nehnuteľností v prospech právneho nástupcu vo vložke zapísaného vlastníka. Avšak napriek tejto skutočnosti orgán katastra v zmysle ustanovenia § 18 ods. 2 písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z. neaktualizoval kataster a nevykonal uzavretie vložky č. 734. Pokiaľ ide o samotného navrhovateľa tento preukázal, že dňa 24. 10. 2003 mu bol Správou katastra Trnava vydaný doklad - vložka č. 734 v zmysle, ktorej bol zapísaný ako vlastník predmetných pozemkov. V tomto konaní nie je možné preukázať, s akou konkrétnou požiadavkou sa obrátil na príslušnú správu katastra, avšak táto skutočnosť ani nemá pre rozhodnutie vo veci význam s ohľadom na vyššie uvedené. Súd neprisvedčil navrhovateľovi v jeho argumentácii, že z dôvodu nesprávneho úradného postupu mu uplynuli lehoty na uplatnenie reštitučných nárokov, keď sa spoliehal na to, že je vlastníkom predmetných nehnuteľností, bez toho aby si takúto podstatnú skutočnosť potom ako nežil na území Slovenska zistil na príslušnom orgáne katastra. Navrhovateľ preukázal prvý kontakt s orgánom katastra dňa 24. 10. 2003. Podľa zákona č. 87/1991 Zb, ktorý bol účinný od 1. 4. 1991 bola oprávnená osoba do 6 mesiacov vyzvať povinnú osobu na navrátenie vlastníctva. Pričom podľa § 13 zákona č. 229/1991 Zb. si oprávnená osoba mohla právo na vydanie nehnuteľnosti uplatniť do 31. 12. 1992, t. j. ešte pred 24. 10. 2003. Právo na navrátenie vlastníctva podľa § 5 zákona č. 503/2003 Z. z. si oprávnená osoba mohla svoje právo uplatniť do 31. 12. 2004, avšak na navrátenie vlastníctva bolo potrebné, tak už bolo vyššie uvedené splnenie zákonných predpokladov a to aj trvalý pobyt na území SR, čo v prípade navrhovateľa nebolo splnené. Ale ani v prípade, že súd by súd nemal za to, že došlo k nesprávne úradnému postupu, navrhovateľov majetok by sa automaticky nezmenšil, keď v rámci reštitučného konania by musel spĺňať zákonné predpoklady a predovšetkým to, že ako oprávnená osoba má na území trvalý pobyt. Súd má za to, že majetok navrhovateľa sa zmenšil nie z dôvodu nesprávneho úradného postupu ale z dôvodu, že navrhovateľ nespĺňal predpoklad oprávnenej osoby a to trvalého pobytu na území SR. Pričom súdu v tomto konaní neprináleží posudzovať dôvodnosť prípadných reštitučných nárokov navrhovateľa. Okolnosť, že určitý procesne nesprávny postup katastrálneho úradu nespôsobuje majetkovú ujmu účastníka konania, náhrady ktorej sa navrhovateľ domáha, svedčí o tom, že vplyv samotného nesprávneho úradného postupu na zmenšenie majetku žalobcu nebol priamy. Zároveň súd uvádza, že žalobca nepreukázal vznik škody vo výške 2850 eur a 880 eur ako hodnotu pozemkov a trovy právneho zastúpenia vo výške 381,22 eur, keď o tieto čiastky sa jeho majetok nezmenšil. Žalobca predložil doklady o zaplatení sumy 100 eur, 148 eur a 130 eur, avšak s ohľadom na vyššie uvedené ani v tejto časti nepovažoval súd návrh za odôvodnený. Súd požadoval návrh žalobcu za nedôvodný, čo do dôvodu a preto sa nezaoberal sa v konaní výškou škody. Na základe uvedeného a v súlade so zákonnými ustanoveniami súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia. Súd návrh odporkyne na vykonanie dokazovania výsluchom svedkyne Ing. Moniky Švecovej zamietol ako nedôvodné a nehospodárne. O náhrade trov konania rozhodne súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. avšak úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, nakoľko si náhradu trov konania neuplatnila.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu odvolanie z dôvodov, že považuje rozhodnutie súdu prvého stupňa za nepreskúmateľné a takýmto rozhodnutím mu boli odňaté jeho najzákladnejšie majetkové a politické práva ako aj právo na spravodlivú súdnu ochranu. Vo svojom odvolaní poukázal na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, kde súd na jednej strane konštatuje, že z postupného sledu jednotlivých skutkov i okolností danej veci

je zrejmé, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu bol významným článkom reťazca príčin a následkov, avšak následne súd uvádza, že napriek tomu ale zo sledu týchto relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku navrhovateľa nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom príslušného katastrálneho orgánu. Navrhovateľ nepovažuje zistenie, či on ako občan Slovenskej republiky v rozhodnom čase mal alebo nemal trvalý pobyt na území Slovenskej republiky z hľadiska uplatneného nároku za rozhodné. Podľa jeho názoru táto podmienka trvalého pobytu na území SR predstavovala formálnu náležitosť, ktorú každý štátny občan získal nahlásením takejto skutočnosti príslušnému mestskému alebo obecnému úradu. Ďalej navrhovateľ poukázal na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV.ÚS 295/2012 z 28.08.2012 s poukazom, že z ústavno-právneho hľadiska je akceptovateľné, keď povinnej osobe nesvedčí žiadny právny titul nadobudnutia vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, aby vlastnícke právo tohto subjektu, ktorý bol jej posledným vlastníkom pred dňom zápisu vlastníckeho práva povinnej osoby do evidencie nehnuteľností a ostalo naďalej zachované napriek tomu, že zápis v evidencii nehnuteľností tomu nezodpovedá. Je toho názoru že tým, že odporca niekoľkokrát porušil povinnosti jemu uložené právnym predpisom a nevedol evidenciu katastra nehnuteľností riadne, nerealizoval - nevykonal svoje vlastné rozhodnutia v súlade so Zákonom o katastri nehnuteľností a navrhovateľovi deklaroval existenciu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na PKV - pozemkovo-knižnej vložke č. 734 a to do 31.07.2012, takýmto porušením právnych predpisov odňal faktickú aj právnu možnosť prinávratenia svojho majetku nadobudnutého dedičstvom potom, čo mu bol protiprávne v čase neslobody odňatý. Úvahy súdu o tom, že nie je možné určiť, ako by štát o reštitučnom nároku rozhodoval a v akom rozsahu, pokladá navrhovateľ za špekulatívne a nepreskúmateľné. Je toho názoru, že právny poriadok v oblasti základných ľudských a teda i majetkových práv nemôže robiť rozdiely v tom, že jednej osobe reštitučný nárok ohľadne poľnohospodárskej pôdy v zákone prizná a inému, v tomto prípade navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom a priamym porušovaním povinností uložených zákonom zo strany orgánu štátnej správy odníme, znemožní. Práve týmto je preukázaná samotná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a následkom, ktorý sa navrhovateľovi stal. Na základe uvedeného preto žiada, aby súd návrhu navrhovateľa vyhovel, resp. aby rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

Odporca odvolací návrh nepodal, písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nezaslal.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku - ďalej O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ v odvolaní použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. a), c) a f) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), keď deň vyhlásenia rozsudku bol zverejnený min. 5 dní vopred na úradnej tabuli súdu (§ 156 ods. 3 v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.) a v elektronickej podobe na webovej stránke súdu v ten istý deň ako sa vyvesil na úradnej tabuli (§ 21 ods. 2 vyhl. č. 543/2005 Z.z.) a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech, keďže napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie v zmysle § 219 O.s.p.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/92/2014-107 je návrh navrhovateľa, ktorým sa domáha od odporcu zaplata sumy 4.489,22 eur a to titulom náhrady škody.

Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa zamietnutý a v závislom výroku o náhrade trov konania.

Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre posúdenie žalobou uplatneného nároku, jeho výsledky jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach správne vyhodnotil a napokon dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobou uplatnených nárokov a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery prvostupňového súdu vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd už iba odkazuje na správne písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov prvostupňového súdu sa potom žiada dodať už len nasledovné:

Navrhovateľ si uplatnil žalovaný nárok na náhradu škody vo výške 4489,-eur z dôvodu nesprávneho úradného postupu odporcu, ktorý viedol duplicitne vlastnícke právo na liste vlastníctva aj v pozemkovo-knižnej vložke. Vychádzajúc z údajov v pozemkovo-knižnej vložke vedenej pod č. 743 mal za to, že je stále vlastníkom predmetných nehnuteľností, aj keď tieto boli následne postupne zapísané dňa 21.8.1985 na LV.č. X, kat.úz. T. - v prospech Českosl. štátu, dňa 24.1.1989 na LV.č. XXX kat.úz. T. - v prospech JRD Jaslovské Bohunice a dňa 1.5.1995 na LV.č. XXX kat.úz. T. v prospech Slovenskej republiky bez toho, aby tieto zmeny boli zaznamenané v PKV.č.734, resp., aby táto pozemkovo-knižná vložka bola na základe týchto zmien uzatvorená. Z uvedeného dôvodu v domnienke, že je stále vlastníkom predmetných nehnuteľností, neuplatnil si reštitučný nárok na ich navrátenie v zmysle zák.č. 229/1991 Zb. v lehote do 31.12.1992 a v zmysle zák.č. 503/2003 Z.z. v lehote do 31.12.2004. Táto uplatnená výška škody predstavuje náhradu nákladov za znalecké posudky vo výške 130,- eur + 100,- eur, trovy právneho zastúpenia v súvislosti s predbežným prerokovaním škody vo výške 381,22 eur, sumu 148 eur za due diligence, a hodnotu parcely č. 563 vyčíslená znalcom vo výške 2850 eur a hodnotu parcely č. 700 vyčíslená znalcom vo výške 880 eur.

Súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol z dôvodu, že z postupného sledu jednotlivých skutkových okolností danej veci je zrejmé, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu bol významným článkom reťazca príčin a následkov. Napriek tomu ale zo sledu relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku navrhovateľa nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom príslušného katastrálneho orgánu (jeho majetok by sa nezmenšil, ak by bol úspešný vo vydávacom konaní v reštitučných nárokoch a za predpokladu splnenia zákonných predpokladov a to predovšetkým podmienky trvalého pobytu na území SR ako oprávnenej osoby). Vzhľadom na toto nie priame, ale sprostredkované pôsobenie nesprávneho úradného postupu dospel súd k záveru, že v danom prípade nebola daná príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom príslušného katastrálneho orgánu a zmenšením majetku navrhovateľa, náhrady ktorého sa domáha. Z vyššie uvedeného vyplýva, že navrhovateľ nepreukázal vznik škody a tiež existenciu príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom katastrálneho úradu a znížením jeho majetku. Keďže podmienky vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom sú stanovené kumulatívne a v prípade nesplnenia čo i len jednej z nich, nie je daná táto zodpovednosť.

Odvolateľ vo svojom odvolaní namietal, že súd na jednej strane konštatuje, že z postupného sledu jednotlivých skutkov i okolností danej veci je zrejmé, že nesprávny úradný postup katastrálneho úradu bol významným článkom reťazca príčin a následkov, avšak následne súd uvádza, že napriek tomu ale zo sledu týchto relevantných príčin a následkov vyplýva, že zmenšenie majetku navrhovateľa nebolo spôsobené priamo nesprávnym úradným postupom príslušného katastrálneho orgánu. Ďalej namietal, že odporca niekoľkokrát porušil povinnosti jemu uložené právnym predpisom a nevedol evidenciu katastra nehnuteľností riadne, nerealizoval - nevykonal svoje vlastné rozhodnutia v súlade so Zákomom o katastri nehnuteľností a navrhovateľovi deklaroval existenciu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na PKV - pozemkovo-knižnej vložke č. 734 a to do 31.07.2012, takýmto porušením právnych predpisov odňal faktickú aj právnu možnosť prinávratenia jeho majetku nadobudnutého dedičstvom potom, čo mu bol protiprávne v čase neslobody odňatý.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ bol rozsudkom Okresného súdu v Trnave sp. zn. 2T/77/72 (právoplatný 19. 2. 1972) bol odsúdený k trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov za trestný čin opustenia republiky podľa § 109 ods. 2 Trestného zákona. Osvedčením o pripadnutí majetku štátu na základe § 453a Obč. zák. a žiadosti o zápis vlastníctva a správy národného majetku Okresného národného výboru č. Fin.4/Rp-4102/A zo dňa 31. 7. 1985 pripadla nehnuteľnosť v kat. úz. T.. parcela č. 563 roľa o výmere 5334 m², parcela č. 567 roľa o výmere 15 m² a parcela č. 700 roľa o výmere 160 m² zapísaná v pozemkovej knihe ako vlastníctvo Y. G. v celosti do vlastníctva štátu. Osvedčenie bolo doručené príslušnému stredisku geodézie dňa 6. 8. 1985. Dňa 21. 8. 1985 bol v evidencii nehnuteľností prevedený zápis na základe Osvedčenia o pripadnutí majetku štátu na základe § 453a Občianskeho zákonníka a žiadosti o zápis vlastníctva a správy národného majetku č. Fin.4/Rp-4102/A, ktorým pozemky č. 563, 567, 700 pripadli do vlastníctva Čsl. štátu, do správy ONV v Trnave. Zápis bol vykonaný na LV č. X v časti D, zapísali sa pozemky č. 563, 567, 700 v užívaní soc. organizácie. Podľa zápisu v pkn. vložke č. 734 kat.úz. územie T., Čd 626/1950 bol maloletý Y. G. v celosti vlastníkom pozemkov parc. č. 355 roľa o výmere 198 m², parc. č. 563 roľa o výmere 5334 m², parc. č. 567 roľa o výmere 1500 m² a parc. č. 700 roľa o výmere 160 m². V zmysle zápisu Štátneho notárstva v Trnave zo dňa 8. 1. 1971 vo vložke podľa zápisu RI 1345/70 došlo k zmene. Navrhovateľ predal parcelu č. 355 z pkn. vložky č. 734 (kúpnu zmluvou RI 1345/70). Dňa 24. 1. 1989 bol v evidencii nehnuteľnosti prevedený zápis

na základe hospodárskej zmluvy č. Fin.4/43/trv.už., Fin.4/Rp-4101/A, ktorou ONV v Trnave odovzdal pozemky č. 563, 567, 700 do trvalého užívania JRD v Jaslovských Bohuniciach. Na základe uvedeného bol v časti D-LV č. X zrušený zápis pozemky v užívaní soc. Organizácie - vl.č. 734 a predmetné pozemky boli zapísané na LV č. XXX v prospech JRD Jaslovské Bohunice. Na základe rozhodnutia Pozemkového úradu v Trnave č. PUr. 7/1995-F zo dňa 5. 1. 1995 boli predmetné pozemky zapísané na LV č. XXX v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu. Dňa 10. 8. 1998 bol zrušený LV č. XXX v užívaní JRD Jaslovské Bohunice. Pkv. vložka č. 734 bola uzavretá dňa 31. 7. 2012 na základe č. j. PUr. 7/1995-F v.z. 50/96. Podľa schváleného registra pôvodného stavu - registra vlastníckych práv v kat. úz. T. - vyňatie pozemkov z registra vlastníckych práv zo dňa 22. 11. 1996 č. j. PUr 7/1995-F/1 (číslo zmeny 50/1996) s poukazom na zoznam uzatvorených pkv. vložiek vyplýva, že v zozname je uvedená aj predmetná pkv. vložka č. 734.

Príčinná súvislosť (kauzálny nexus) je podstatným prvkom zodpovednostnej skutkovej podstaty. O vzťah príčinnej súvislosti ide vtedy, ak protiprávne konanie (delikt, nezákonné rozhodnutie, nesprávny úradný postup) a vznik škody sú v logickom slede, a teda ak protiprávne konanie škodcu bolo príčinou a vznik škody následkom tejto príčiny. Vzťah príčiny a následku musí byť bezprostredný (priamy). Nestačí iba pravdepodobnosť príčinnej súvislosti, či okolnosti nasvedčujúce jej existencii; príčinnú súvislosť treba vždy preukázať. Rozhodujúca je vecná súvislosť príčiny a následku a túto nemožno riešiť vo všeobecnej rovine, ale vždy v konkrétnych súvislostiach. Príčinou vzniku škody môže byť len také konanie (alebo opomenutie), bez ktorého by škodný následok nevznikol. Musí byť teda doložené, že nebyť protiprávneho konania (opomenutia) škodcu, škodlivý následok by nenastal. Ak príčinou škody je iná skutočnosť (napr. porušenie zmluvnej povinnosti samotným poškodeným), zodpovednosť za škodu nenastáva. Otázka príčinnej súvislosti medzi určitým protiprávnym konaním a konkrétnou škodou je otázkou skutkovou. Pri riešení otázky príčinnej súvislosti je právnym posúdením veci vymedzenie, medzi akou ujmom (ako následkom) a akou skutočnosťou (ako príčinou) tejto ujmy má byť príčinná súvislosť zisťovaná. Pre posúdenie zodpovednosti za škodu má preto určujúci význam, v čom konkrétne spočíva škoda (majetková ujma), za ktorú je požadovaná náhrada. Práve vo vzťahu medzi konkrétnou ujmom poškodeného (ak vznikla) a konkrétnym konaním škodcu (ak je protiprávne), sa príčinná súvislosť zisťuje (Pozri rozh. NS SR 6 MCdo 16/2016).

Pozemkovo-knižná vložka ako obdoba listu vlastníctva bola používaná na evidenciu nehnuteľností od roku 1881 do mája 1964. Pozemkovo-knižné vložky boli vedené v pozemkovej knihe. Do pozemkovej knihy sa vykonávali zápisy do r. 1964, v tomto roku sa odovzdali pozemkové knihy do úschovy štátnemu notárstvu a zaviedla sa nová evidencia na základe zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností a zapisovanie do pozemkovej knihy sa zastavilo. Občiansky zákonník č.141/1950, k 1.1.1951 zrušil intabulačný princíp zápisu (za vlastníka nehnuteľnosti sa považoval ten, kto bol v pozemkovej knihe ako vlastník zapísaný) a konštitutívnosť zápisu bola nahradená princípom deklaratórnym (k prevodu vlastníckeho práva došlo už samotnou zmluvou, bez potreby akéhokoľvek ďalšieho zápisu v pozemkovej knihe). Jestvujúce zápisy v pozemkovej knihe už nezaručovali časovú autenticitu ani hodnovernosť. Novú právnu situáciu v právnom režime nehnuteľností vrátane ich evidencie, vytvoril zákon č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, vrátane prijatia zákona č. 22/1964 Zb. o evidencii nehnuteľností v znení zákona č. 150/1983 Zb. spolu s vykonávacou vyhláškou č. 23/1964 Zb., ktoré nadobudli účinnosť 1. aprílom 1964. Boli zriadené orgány geodézie a kartografie, ktoré mali postupne zriaďovať evidenciu vlastníckych a iných vecných práv k nehnuteľnostiam na základe došlých listín a vyšetrovaním v obci a zakladať evidenciu právnych vzťahov. Dňa 1. januára 1993 nadobudli účinnosť zákon č. 265/1992 Zb. o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam a zákon SNR č. 266/1992 o katastri nehnuteľností v Slovenskej republike, ktoré založili kataster nehnuteľností ako osobitný orgán pre evidenciu nehnuteľností. Bola zrušená registrácia zmlúv štátnym notárstvom a k 1. 1. 1993 bola nahradená rozhodovaním o povolení vkladu vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností a k tomuto dátumu sa pozemkové knihy a železničná kniha stali súčasťou katastrálneho operátu a slúžia ako prameň informácií pre usporiadanie pozemkového vlastníctva. V nadväznosti na predchádzajúce pozemkovoknižné právo boli zavedené konštitutívne účinky zápisov (vkladov) vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam. K prijatiu komplexného katastrálneho zákona došlo v roku 1995 a to prijatím zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), ktorý nadobudol účinnosť 1. 1. 1996 a prijatím zákona č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že správne súd prvého stupňa dospel k záveru, že zo strany príslušného úradu geodézie a kartografie došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý

síce v zmysle zákona č. 22/1964 Zb. vykonal zápis o zmene vlastníckeho práva z navrhovateľa na Čsl. štát potom ako mu dňa 6. 8. 1985 bolo doručené Osvedčenie o pripadnutí majetku štátu Okresného národného výboru zo dňa 31. 7. 1985 č. Fin.4/Rp-4102/A a to na list vlastníctva č. X, kat. úz. T. v časti D pozemky v užívaní socialistickej organizácie (následne bol LV č. X v časti D zrušený, keď bol vykonaný v evidencii nehnuteľností zápis, trvalé užívanie predmetných pozemkov na LV č. XXX v prospech JRD Jaslovské Bohunice na základe hospodárskej zmluvy č. Fin.4/43/trv.už. Fin.4Rp-4102/ A) avšak, tieto zmeny vo vlastníctve predmetných nehnuteľností sa zároveň neprejavili v zápise na PKV vložke č. 734 v zmysle §12 vyhlášky č. 23/1964 Zb. a v zmysle ust. § 40 zák.č. 594/1992 Zb.. Ďalej je potrebné konštatovať, že katastrálny úrad nepostupoval v súlade so zák. č. 162/1995 Zb. (účinný od 1. 1. 1996), nakoľko na základe rozhodnutia Pozemkového úradu zo dňa 5. 1. 1995 č. PUr 7/1995-F v znení vyňatia č. PUr. 7/1995 zo dňa 22. 11. 1996, ktorým bol schválený register pôvodného stavu vlastníckych práv pre kat. úz. T., boli predmetné pozemky v decembri 1996 pod položkou výkazu zmien 50/96 zapísané na LV č. XXX v prospech Slovenskej republiky v správe Slovenského pozemkového fondu, avšak bez toho, aby sa táto zmena prejavila aj v PKV vložke č. 734 ku dňu vykonania predmetného zápisu na LV č. XXX a to uzavretím vložky č. 734 v zmysle ustanovenia § 18 ods. 2 písm. c) zákona č. 162/1995 Z. z.. Odvolací súd, však tieto nesprávne postupy vyhodnotil rovnako ako súd prvého stupňa a teda, že nie sú v príčinnej súvislosti s uplatneným nárokom navrhovateľa na náhradu škody v zmysle ust. § 9 zák. č. 58/1969 Zb. účinného ku dňu 1.1.1993 alebo § 9 zák.č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu 1.1.2005, tak ako to správne konšatoval aj súd prvého stupňa.

Odvolací súd sa tak stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že tieto nesprávne úradné postupy nie sú v príčinnej súvislosti s uplatneným nárokom navrhovateľa, nakoľko je potrebné vychádzať zo znenia § 8 zák.č. 265/1992 Zb. účinného ku dňu 6.8.1985, kedy sa vykonal prvý zápis zmeny vlastníctva nehnuteľností na LV č. X podľa ktorého, záväznými údajmi evidencie nehnuteľností sú parcelné čísla nehnuteľností, výmery a druhy pozemkov (kultúry), výmery pôdohospodárskych závodov (sektorov), výmery územných správnych jednotiek (obcí, okresov, krajov, štátu) a hospodárske plochy obcí, okresov a krajov, z čoho jednoznačne vyplýva, že zápis vlastníka nehnuteľností v pozemkovej knihe nie je záväzný a preto navrhovateľ nemohol vychádzať len z údajov uvedených v pozemkovej knihe.

Z uvedeného tak vyplýva, že podľa § 8 zák.č. 265/1992 Zb. účinného k 21.5.1992, kedy nadobudol účinnosť zák.č. 229/1991 Zb., údaj o vlastníkovi predmetnej nehnuteľnosti nebol záväzný a taktiež podľa § 39 zák.č. 594/1992 Zb. účinného k 31.12.1992 (kedy uplynula lehota na uplatnenie si reštitučného nároku v zmysle zák.č. 229/1991 Zb.), pozemkové knihy a železničné knihy slúžili len ako zdroj informácií o vlastníckych a iných vecných právach k nehnuteľnostiam a o nehnuteľnostiach, avšak nemali záväzný charakter.

V období od 1.1.2004 do 31.12.2004 (od účinnosti zák.č. č 503/2003 Z.z. do uplynutia lehoty na uplatnenie reštitučného nároku) podľa § 4 zák.č. 162/1995 len zápisy práv (vklad, záznam, poznámka) k nehnuteľnostiam majú právotvorné, evidenčné alebo predbežné účinky podľa tohto zákona a katastrálny operát je verejný a každý má právo doň nahliadať a robiť si z neho výpisy, odpisy alebo náčrty a podľa § 70 len údaje katastra, a to údaje o právach k nehnuteľnostiam, parcelné číslo, geometrické určenie nehnuteľnosti, druh pozemku, geometrické určenie a výmera katastrálneho územia, názov katastrálneho územia, výmera poľnohospodárskej jednotky alebo lesnej hospodárskej jednotky, alebo organizačnej jednotky, údaje o základných a podrobných polohových bodových poliach, údaje o bodových poliach, ako aj štandardizované geografické názvy sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Hodnoverným a záväzným údajom katastra je aj výmera parcely, ak je určená v digitálnej forme obnovou katastrálneho operátu novým mapovaním vykonaným po účinnosti tohto zákona, z čoho vyplýva záver, že len tieto údaje katastra mali záväzný charakter a údaje zapísané v pozemkovej knihe takýto záväzný charakter nemali.

Z vyššie uvedeného tak vyplýva, že ak navrhovateľ vychádzal len z údajov zapísaných v pozemkovej knihe, nekonal tak správne s potrebnou mierou opatrnosti ako aj s prihliadnutím na princíp „ignorantia iuris nocet, neminem excusat“, („neznalosť zákona nikoho neospravedľuje“) a princíp „vigilantibus iura scripta sunt“ („práva patria bdelym“, alebo „nech si stráži svoje práva“, alebo „zákony sú písané pre bdelych“), nakoľko údaje v pozemkovej knihe už od roku 1964 nemali záväzný charakter a preto mal správne navrhovateľ v zmysle ust. § 70 zák.č. 162/1995 vychádzať len z údajov zapísaných v katastri nehnuteľnosti, z ktorých by zistil, že z dôvodu vydania Osvedčenia o pripadnutí majetku štátu Okresným národným výborom dňa 31. 7. 1985 č. Fin.4/Rp-4102/A už nie je zapísaný ako vlastníak predmetných

nehnutelností a má tak právo si prípadne uplatniť reštitučné nároky. Ďalej odvolací súd uvádza, že ak odporca vydal navrhovateľovi výpis z pozemkovej knihy, konal tak v zmysle s ust. § 69 ods.1 zák. č. 162/1995 Z.z., čo nie je možné hodnotiť ako nesprávny úradný postup, nakoľko konal v súlade s citovaným ustanovením zákona.

Taktiež správne súd prvého stupňa uviedol, že uplatnený nárok navrhovateľa na náhradu škody z dôvodu nemožnosti uplatnenia reštitučného nároku je len hypotetický, nakoľko vôbec nie je zrejmé, či by v prípade jeho uplatnenia si v zmysle oboch zákonov bol navrhovateľ úspešný a to z dôvodu splnenia všetkých zákonných požiadaviek, najmä požiadavky trvalého pobytu navrhovateľa ale aj existencie zrušujúceho rozhodnutia v zmysle zák.č. 503/2003 Z.z..

Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľa, odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadavať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne).

Vzhľadom na vyššie uvedené, pokiaľ súd prvého stupňa návrh navrhovateľa v celom rozsahu zamietol rozhodol vecne správne a preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil, keď tento správne rozhodol i o náhrade trov konania.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si žiadne neuplatnil a ani mu nevyplývajú z obsahu spisu.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.